

Νεοελληνοιστές απ' όλο τον κόσμο μιλούν

ΜΕΡΟΣ Β'

Τους ενώνει το πάθος τους για την ελληνική γλώσσα, αυτή που επέλεξαν συνειδητά να υπηρετήσουν στις πατρίδες τους. Συμβάλουν στην προώθηση της ελληνικής πολιτιστικής διπλωματίας, για την οποία γίνεται τόσος λόγος εδώ και χρόνια, χωρίς να περιμένουν ανταλλάγματα, δικαιώνοντας τον χαρακτηρισμό της παγκοσμιοποίησης της γλώσσας μας, που πανθομολογούμενης εμπεριέχει πανανθρώπινες και διαχρονικές αξίες.

Διακεκριμένοι νεοελληνοιστές, ελληνικής και μη καταγωγής, από την Ελλάδα, από χώρες της Ευρώπης, τις ΗΠΑ, την Κοινοπολιτεία Ανεξαρτήτων Κρατών, την Αυστραλία, ανταποκρίθηκαν πρόθυμα στο κάλεσμα του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας (ΚΕΓ) να συμμετάσχουν στη διεθνή συνάντηση, που διοργάνωσε την περασμένη εβδομάδα στη Θεσσαλονίκη υπό την αιγίδα του υπουργείου Παιδείας για να μεταφέρουν την πολύτιμη πείρα τους.

Οι εργασίες του συνεδρίου του ΚΕΓ αναπτύχθηκαν τις προδικίες των συμμετεχόντων για ένα καλύτερο αύριο για τις ελληνικές σπουδές στο εξωτερικό. Τα μηνύματα υπήρξαν αισιόδοξα και όλοι δήλωσαν την ετοιμότητά τους να συνδράμουν τις προσπάθειες της Ελλάδας, που έχει βάλει τον πήχυ των προσδοκιών ψηλά ώστε η ελληνική γλώσσα, διαχρονικό φαινόμενο, να γίνει η πρώτη ξένη γλώσσα που θα επιλέγεται από άποψη.

Στόχος φιλόδοξος αλλά όχι και ανέφικτος. Αρκεί η στρατηγική που θα κληθεί να καλύψει το έλλειμμα που υπάρχει σήμερα να συστρατευθεί τους καλύτερους για την προβολή της πατρίδας μας ως ιδέα στην οικουμενική της διάσταση.

Με την ευκαιρία της παραμονής τους στη Θεσσαλονίκη, ορισμένοι από τους νεοελληνοιστές και ο Συντονιστής Εκπαίδευσης στο Σικάγο μίλησαν στο ΑΠΕ-ΜΠΕ για το έργο τους και τη θέση που έχει η ελληνική γλώσσα στις χώρες όπου ζουν.

Ειρήνη Φιλιππάκη-Warburton καθηγήτρια Γλωσσολογίας Πανεπιστημίου Reading Αγγλίας

Το όνομα της Ειρήνης Φιλιππάκη-Warburton, καθηγήτριας Γλωσσολογίας στο Πανεπιστήμιο του Reading στην Αγγλία, έχει αναπόσπαστα συνδεθεί με την ανάλυση της Νέας Ελληνικής μέσα από σύγχρονα θεωρητικά πρότυπα. Αυτό που της αναγνωρίζουν όλοι είναι η ουσιαστική συμβολή του πρωτοποριακού, επιστημονικού και ερευνητικού της έργου στην εξέλιξη και περαιτέρω διαμόρφωση του προτύπου της Γενετικής-Μετασχηματιστικής θεωρίας του Noam Chomsky. Η πλούσια συγγραφική της δραστηριότητα περιλαμβάνει περισσότερα από 100 δημοσιεύματα σχετικά με τη δομή της ελληνικής γλώσσας και πολλά βιβλία.

Η διακεκριμένη γλωσσολόγος, με καταγωγή από το Ηράκλειο της Κρήτης, ζει και εργάζεται από το 1969 στην Αγγλία, προερχόμενη από τις ΗΠΑ όπου πήγε για διδακτορικές σπουδές στην Εφαρμοσμένη Γλωσσολογία με υποτροφία του Ιδρύματος Φούλμπραϊτ.

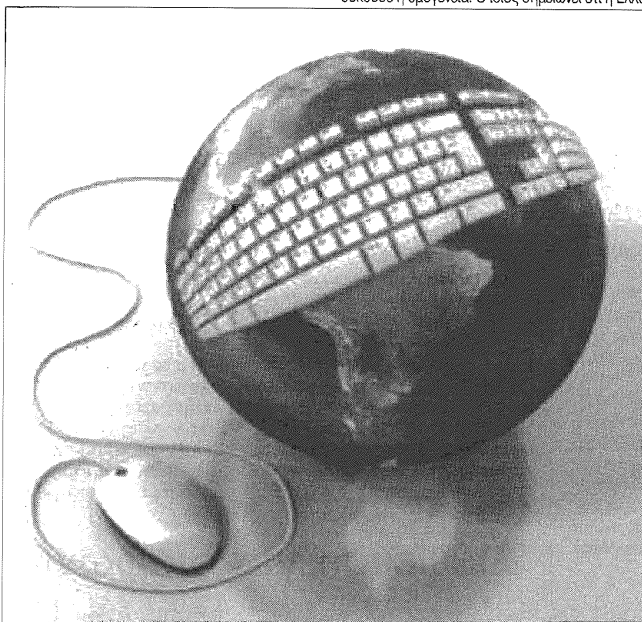
Δικό της έργο είναι και το πρώτο συνέδριο γλωσσολογίας που πραγματοποιήθηκε το 1983 στο Πανεπιστήμιο του Reading και διοργανώθηκε έως σήμερα σε διάφορα πανεπιστήμια του εξωτερικού – με πιο πρόσφατο αυτό του 2009 στο Σικάγο.

Στο συνέδριο του ΚΕΓ, όπου έλαβε μέρος με την ιδιότητα της συντονίστριας του Προγράμματος Παιδείας Ομογενών στη Μεγάλη Βρετανία, η κ. Φιλιππάκη εξέφρασε την αισιοδοξία της για το μέλλον της ελληνικής γλώσσας.

«Πιστεύω ότι πάμε μπροστά. Παλιά δεν υπήρχε επίγνωση τι είναι η γλώσσα μας», δήλωσε στο

ΑΠΕ-ΜΠΕ η κα Φιλιππάκη και πρόσθεσε: «Υπάρχουν πολλά προγράμματα σπουδών ελληνικής γλώσσας, που την αγαπάμε και θέλουμε να την προωθήσουμε, αλλιώς θα έχουμε αποτύχει ως Έλληνες της διασποράς».

Για το συνέδριο του ΚΕΓ η επιφανής γλωσσολόγος τονίζει ότι εφόσον διατηρηθεί ο παλμός με τη συνδρομή του υπουργείου Παιδείας της Ελλάδας τότε «θα κάνουμε το επόμενο βήμα, που θα είναι και το πιο σημαντικό».

Νίκος Νικολιδάκης συντονιστής Εκπαίδευσης προξενείου του Σικάγου

Έχοντας διατελέσει επί έξι θητείες συντονιστής Εκπαίδευσης στο προξενείο της Νέας Υόρκης και άλλα τέσσερα χρόνια επιθεωρητής στα ευρωπαϊκά σχολεία στην Ε.Ε., ο Νίκος Νικολιδάκης σήμερα ως συντονιστής Εκπαίδευσης στο προξενείο του Σικάγου έχει πολύτιμη εμπειρία στα εκπαιδευτικά πράγματα της αλλοδαπής, έχοντας συμβάλει σημαντικά στην προώθηση του θεσμού της ελληνομάθειας στις ΗΠΑ. Ήταν άλλωστε ο μόνος συντονιστής Εκπαίδευσης που συμμετείχε στο Συνέδριο του ΚΕΓ.

Ο ίδιος εργάστηκε συστηματικά για την προώθηση του πιστοποιητικού ελληνομάθειας στις ΗΠΑ. Μάλιστα, όπως λέει, η συμμετοχή στις εξετάσεις για την απόκτηση του συγκεκριμένου πιστοποιητικού αυξάνεται συνεχώς.

«Το πιστοποιητικό ελληνομάθειας, ο μόνος επίσημος κρατικός τίτλος απόφασης της ελληνικής γλώσσας, αποτελεί ένα ισχυρό κίνητρο για να πείσει γονείς, μαθητές και δασκάλους, και να λειτουργήσει ως "μπουσουλάκι" για όλους», τονίζει ο κ. Νικολιδάκης.

Και προσθέτει: «Στις εξετάσεις αυτές συμμετέχουν και πολλοί μη ελληνικής καταγωγής σπουδαστές, ο αριθμός των οποίων ευελπιστώ πως θα αυξηθεί σημαντικά με τα οκτώ υπάρχοντα σήμερα Charter Schools ελληνικού ενδιαφέροντος. Το σχολείο αυτό είναι ένας επιτυχημένος θεσμός, όπου σε καθημερινή βάση οι μαθητές, στην πλειονότητά τους αλλοεθνείς, διδάσκονται καθημερινά δύο

ώρες την ελληνική γλώσσα και αποτελούν μια πολύ καλή ευκαιρία να επεκτείνουμε τα εκπαιδευτικά μας προγράμματα».

Ο κ. Νικολιδάκης, σε αντίθεση με άλλους, είναι αισιόδοξος για τα ελληνικά γράμματα στην Αμερική, όπου το σύστημα ελληνομάθειας εκπαιδευτές μετράει εκατό και πλέον χρόνια. Ιδιαίτερα το μοντέλο των δίγλωσσων ελληνοαμερικανικών σχολείων, που έχουν επιβιώσει από το 1908, όπως μας είπε, δείχνει ότι οι ρίζες είναι γερές και ότι πέτυχε αυτό που προσδοκούσε η ομογένεια. Ο ίδιος σημειώνει ότι η Ελλά-

δίω περίπου 200 φοιτητές, αριθμός σεβαστός, αν αναλογιστούμε ότι έχουμε συνολικά περίπου 4.000 προπτυχιακούς σπουδαστές», σημειώνει η κ. Αμανατίδου.

Και καταλήγει: «Οι περισσότεροι από αυτούς είναι μη ελληνικής καταγωγής, που μαθαίνουν τη γλώσσα μας, αρμυμένα από ένα αυθεντικό ενδιαφέρον για τον ελληνικό πολιτισμό».

Henri Tonnet Δευθυντής του Νεοελληνικού Ινστιτούτου της Σορβόνης

Η έδρα του Νεοελληνικού Ινστιτούτου της Σορβόνης, που ίδρυσε ο Ελευθέριος Βενιζέλος για τη σύσφιξη των πολιτισμικών σχέσεων Ελλάδος-Γαλλίας, με πρώτο καθηγητή τον γλωσσολόγο Hubert Pernot (1870-1946), έχει να επιδείξει αξιόλογη δράση.

«Το Ινστιτούτο έχει σημαντική πορεία. Σήμερα έχει εξελιχθεί σε ένα αξιόλογο πανεπιστημιακό πρόγραμμα, όπου οι σπουδαστές μας έχουν τη δυνατότητα να πάρουν μάστερ και διδακτορικό στην ελληνική γλώσσα», επισημαίνει ο καθηγητής Henri Tonnet, ο οποίος διευθίνει εδώ και επτά χρόνια το Ινστιτούτο.

«Στη Γαλλία», προσθέτει, «όπως και σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, τα νεοελληνικά δυστυχώς δεν διδάσκονται στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, παρά μόνο τα αρχαία ελληνικά. Μόνο στο Παρίσι έχουμε τέσσερα λύκεια, όπου διδάσκονται τα Νεοελληνικά. Οπότε έχουμε πολλούς αργαρίους φοιτητές, γι' αυτό και τα πρώτα τρία επίπεδα σπουδών είναι αφιερωμένα στην εκμάθηση της γλώσσας. Παράλληλα, συνεργαζόμαστε με την Εταιρεία Νεοελληνικών Σπουδών της Γαλλίας, με την οποία εκδίδουμε το περιοδικό "Επιθεώρηση των Νεοελληνικών Σπουδών", με άρθρα στην ελληνική και στη γαλλική γλώσσα».

Ο πρώτος λόγος που οι φοιτητές επιλέγουν την ελληνική γλώσσα, σύμφωνα με τον κ. Tonnet, είναι συναισθηματικός, όπως άλλωστε και ο ίδιος ξεκίνησε την πορεία του στα ελληνικά γράμματα.

«Από αγάπη για την Ελλάδα πολλοί από τους φοιτητές μας εγγράφονται στο Ινστιτούτο μας». Έχοντας επισκεφθεί την όμορφη χώρα σας, έχουν δημιουργήσει φιλικές και φυσικό είναι να θέλουν να μάθουν ελληνικά για να επικοινωνούν καλύτερα μαζί τους. Ο δεύτερος λόγος είναι επιστημονικός, καθώς έχουμε πολλούς φοιτητές που επιλέγουν κλασικές σπουδές, και στη συνέχεια επιδεικνύουν ενδιαφέρον για τα νεοελληνικά», υπογραμμίζει ο καθηγητής.

Για τη κατάσταση που επικρατεί σήμερα στις ελληνικές σπουδές στη Γαλλία, ο κ. Tonnet σημειώνει ότι μπορεί να μην υπάρχει άνθηση, όπως στο παρελθόν, δεν είναι όμως και δραματική.

«Υπάρχουν επτά έδρες Νεοελληνικών Σπουδών στη Γαλλία με τακτικούς καθηγητές και ενέτα πανεπιστήμια με εστίες ελληνομάθειας. Συνολικά, στα πανεπιστήμια μας έχουμε περισσότερους από 600 φοιτητές νεοελληνικών. Αυτό οφείλεται κυρίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που παρ' όλο που δηλώνει ότι στηρίζει τις λεγόμενες "μικρές" γλώσσες, στην πραγματικότητα κυριαρχεί η αγγλική. Από την άλλη, είναι μια μακριά η εποχή της χούντας και της Μεταπολίτευσης. Την εποχή εκείνη, στη Γαλλία, υπήρχε μεγάλο ρεύμα συμπάθειας για την Ελλάδα και στο Παρίσι είχαμε πολλούς Έλληνες αντιστασιακούς. Τότε είχε αυξηθεί κατακόρυφα και ο αριθμός των φοιτητών που επέλεγαν τα νέα ελληνικά», τονίζει.

Προοπτική βελτίωσης της κατάστασης υπάρχει, σύμφωνα με τον κ. Tonnet, αρκεί να υφίσταται πρωτίστως η βούληση για εργασία κάποιος για τον σκοπό αυτό. Ο ίδιος άνοιξε κέντρα διδασκαλίας νεοελληνικής σε όλα παραρτήματα του Πανεπιστημίου της Σορβόνης, αποκλειπώντας νέους ορίζοντες. «Είναι θέμα προσφορά και ζήτησης», υπογραμμίζει και καταλήγει: «Είστε φορείς ενός πολιτισμού, με το γόητρο που ξεχωρίζουμε. Ως εκ τούτου, αποτελείτε μία

δα είναι αυτή που δημιουργήσε – ειδικά τα τελευταία χρόνια – κάποιες επιπλέον προσδοκίες δημιουργώντας συγχύση».

Έλσα Αμανατίδου Δευθυντής Κέντρου Ξένων Γλωσσών Πανεπιστημίου Brown των ΗΠΑ

Το ενδιαφέρον για την ελληνική γλώσσα στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ παραμένει σταθερό, επισημαίνει η Έλσα Αμανατίδου, διδάκτωρ Νεοελληνικών και διευθύντρια του Κέντρου Ξένων Γλωσσών στο Πανεπιστήμιο Brown, καθώς υπάρχει ενδιαφέρον για την ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου. Στην Αμερική υπάρχουν περίπου 40 προγράμματα ελληνικών σπουδών, αλλά και μερικές έδρες, όπως αυτές στα πανεπιστήμια του Χάρβαρντ, του Σαν Φρανσίσκο, του Μίσιγκαν, του Κολομπια κ.ά.

Από τις αρχές της δεκαετίας του '80 στο Πανεπιστήμιο Brown της πολιτείας του Ροντ Άιλαντ των ΗΠΑ λειτουργεί πρόγραμμα Νεοελληνικών Σπουδών, που σήμερα έχει εμπλουτιστεί με διάφορα άλλα γλωσσικά αντικείμενα, όπως Ιστορία, Ανθρωπολογία, Λογοτεχνία και πρόσφατα Βυζαντινή Ιστορία και Λογοτεχνία.

Όπως αναφέρει η κ. Αμανατίδου, το πρόγραμμα, όπως και άλλα παρόμοια στις ΗΠΑ, δημιουργήθηκε με ένα κληροδότημα από την Ομογένεια, ενώ αργότερα χρηματοδοτήθηκε από διάφορα ιδρύματα, όπως το Ωνάσειο, και χορηγίες φίλων των Ελλήνων Γραμμάτων. «Το ακαδημαϊκό έτος 2009-2010 είχαμε συνολικά

για τις προοπτικές διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας

εξήραση και αυτό κάνει τη χώρα σας ακόμα πιο ελκυστική».

Vicente Fernandez Gonzalez
Διευθυντής του τμήματος Μετάφρασης
και Διερμηνείας Νέων Ελληνικών
Πανεπιστημίου Μάλαγα

Στην Ισπανία, αν και δεν υπάρχει έντονο ελληνικό στοιχείο, το ενδιαφέρον για την ελληνική γλώσσα είναι δεδομένο στην ακαδημαϊκή κοινότητα, όπως διαβιβάζονται ο αναπληρωτής καθηγητής Μετάφρασης και Διερμηνείας Νέων Ελληνικών στο Πανεπιστήμιο της Μάλαγα Vicente Fernandez Gonzalez, ο οποίος ηγείται του Τμήματος Μετάφρασης και Διερμηνείας. Το Τμήμα δημιουργήθηκε το 1991 και έναν χρόνο μετά ξεκίνησαν τα μαθήματα νεοελληνικών.

«Πηγή έμπνευσης, ακόμα από τη δεκαετία του '70, αποτέλεσε στην Ισπανία η μορφή του Καβάφη, ένα στοιχείο ανανέωσης της ισπανικής ποίησης και του αυξανόμενου ενδιαφέροντος της ισπανικής διανόησης για τα νεοελληνικά γράμματα, αλλά και οι περιπτώσεις Σεφέρη και Καζαντζάκη», τονίζει ο κ. Gonzalez.

«Η ανακάλυψη αυτών των συγγραφέων», επισημιάζει, «δικαιώνει το ενδιαφέρον για την εισαγωγή της ελληνικής γλώσσας σε πανεπιστημιακά μεταφραστικά προγράμματα. Αργότερα, στις αρχές τις δεκαετίας του '90, δημιουργούνται σε πανεπιστήμια της Ισπανίας μεταφραστικά τμήματα, όπως και σε άλλα πανεπιστήμια της Ευρώπης».

Τρεις μόνιμοι διδάσκοντες, δύο Ισπανοί και μία Ελληνίδα, αποτελούν το μόνιμο προσωπικό του τμήματος, συνεπικουρούμενοι από δύο επιστημονικούς συνεργάτες. Η Ιωάννα Νικολαΐδου, Αγγλίστρια στην καταγωγή – ειδικεύεται στο έργο του Τσίρα –, συνέβαλε αποφασιστικά στη δημιουργία του τμήματος. Η Ελλάδα στηρίζει το τμήμα με εκπαιδευτικό υλικό, υποτροφίες, και τα δύο τελευταία χρόνια με την απόσπαση μιας εκπαιδευτικού. Την τετραετή φοίτηση στο τμήμα επιλέγουν περίπου είκοσι σπουδαστές, σημαντικός αριθμός – σύμφωνα με τα δεδομένα της Ισπανίας –, ενώ δεν είναι λίγοι εκείνοι που επιλέγουν προαιρετικά να μάθουν τα ελληνικά ως μια ακόμη ξένη γλώσσα.

Ο κ. Gonzalez αναλαμβάνει το έργο του Τμήματος ως ένα ακόμη «παράθυρο» της Ελλάδας στην Ισπανία, όπως είναι και όλες οι εστίες ελληνικών σπουδών σε πανεπιστήμια του εξωτερικού. Αν και σπούδασε ισπανική φιλολογία, τα ελληνικά τον έχουν συνεπάρει τόσο πολύ, που εδώ και πολλά χρόνια έχει αφιερωθεί στη μετάφραση Ελληνικών συγγραφέων και κυρίως ποιητών – Σεφέρη, Κώστα Μαιρουδής, Δημήτρη Καλοκύρη, Θανάση Χατζόπουλο κ.ά.

Τώρα, σε συνεργασία με την Ιωάννα Νικολαΐδου, ολοκληρώνει τη μετάφραση της τριλογίας του Τσίρα, «Ακυβέρνητες Πολιτείες». Στα σκαριά είναι και οι μεταφράσεις επιλογών του ποιητικού έργου του Εμπερίκου, της Έρας Σωτηροπούλου και της Βερονίκης Δαλακούρα.

«Δεν είναι απλά μια δουλειά αυτό που κάνουμε. Προσωπικά, θεωρώ ότι είναι υπόθεση ζωής», τονίζει ο κ. Gonzalez.

Lucia Marcheselli
Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Εταιρείας
Νεοελληνικών Σπουδών

Η Lucia Marcheselli από την Τεργέστη της Ιταλίας εκπροσώπησε στις εργασίες του Συνεδρίου του ΚΕΓ την Ευρωπαϊκή Εταιρεία Νεοελληνικών Σπουδών, της οποίας είναι αντιπρόεδρος. Σκοπός της Εταιρείας, που ιδρύθηκε το 1995 με πρόεδρο τον Κωνσταντίνo Δημάδη, είναι η προώθηση της έρευνας και της διδασκαλίας της νεοελληνικής γλώσσας, της λογοτεχνίας, της ιστορίας και γενικά του νεοελληνικού πολιτισμού.

Τον προσεχή Σεπτέμβριο, η Εταιρεία διοργανώνει στο Κέντρο Βυζαντινών, Νεοελληνικών και Κυπριακών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Γρανάδας το 4ο συνέδριό της, όπου αναμένεται μεγάλη συμμετοχή επιστημόνων.

Σε ό,τι αφορά την Ιταλία, η κ. Marcheselli αναφέρει ότι το ενδιαφέρον των πανεπιστημίων για της νεοελληνικές σπουδές, όπως και για τις υπόλοιπες «μικρές γλώσσες», έχει μειωθεί λόγω της οικονομικής κρίσης.

Οι περισσότερες έδρες νεοελληνικών δημιουργήθηκαν στη χώρα τη δεκαετία του '70. Κάποιες είναι καλά στελεχωμένες, με πρώτη αυτή του Παλέρμο. Έδρες υπάρχουν επίσης στη Ρώμη, στην Κατάνη, στο Μπάρι, στη Νάπολη.

Από τα χέρια της Lucia Marcheselli, η οποία έπι

γα τα 100 χρόνια του Νίκου Καββαδία τον περασμένο μήνα, που προσελκύουν πολλούς Ιταλούς φιλέλληνες.

Αντρί Σαβένκο
Διδάκτωρ επιστημών, διευθυντής της Έδρας
Ελληνικών Σπουδών Πανεπιστημίου
Ταράς Σεβαστόνκο του Κιέβου

Δυναμική είναι η παρουσία των νεοελληνικών στην Ουκρανία, που έχει παράδοση στις νεοελληνικές σπουδές, η οποία οφείλεται σε δύο επιφανείς καθηγητές φιλέλληνες: τον Αντρέι Μπυλέτσκι και τη σύζυγό του Τσερνεσόβα, που ήταν πρωτοπόροι. Το όνομα του Μπυλέτσκι φέρει το Κέντρο Ελληνικών Σπουδών και Πολιτισμού, που λειτουργεί στην Έδρα

πρωτεύουσας της Ουκρανίας, όπως και στο Άρβφ, όπου υπάρχει και το Πολιτιστικό Κέντρο που φέρει το όνομα του λόγιου Αρσένιου Ελασσόνα (1550-1526), ο οποίος έζησε κάποιο διάστημα στην πόλη.

Μιχάλης Τσιανίκας
Υπεύθυνος του τμήματος Νεοελληνικών
Σπουδών του Flinders University
στην Αδελαΐδα της Αυστραλίας

Στην Αυστραλία, οι ομογενείς μας από τον κάρδο δίνουν συντονισμένα μια δύσκολη «μάχη» για την ελληνική γλώσσα ώστε να καταλάβει μια από τις επτά θέσεις των αναγνωρισμένων γλωσσών στη μέση εκπαίδευση της χώρας.

«Πιστεύω ότι θα το πετύχουμε, αλλά αν στο μεταξύ δεν κινήσουμε προς τη σωστή κατεύθυνση, τότε σε δέκα χρόνια η μάχη αυτή θα χαθεί. Η Ομογένεια πέτυχε πάρα πολλά στην Αυστραλία. Στον βαθμό όμως που δεν θα μπορούσε να αναπτύξει μια φιλοσοφία επενδυτικών πολιτικών, φοβόμαι ότι πολύ σύντομα ο Ελληνισμός θα αφομοιωθεί», τονίζει ο καθηγητής Μιχάλης Τσιανίκας, υπεύθυνος του τμήματος Νεοελληνικών Σπουδών του Flinders University στην Αδελαΐδα.

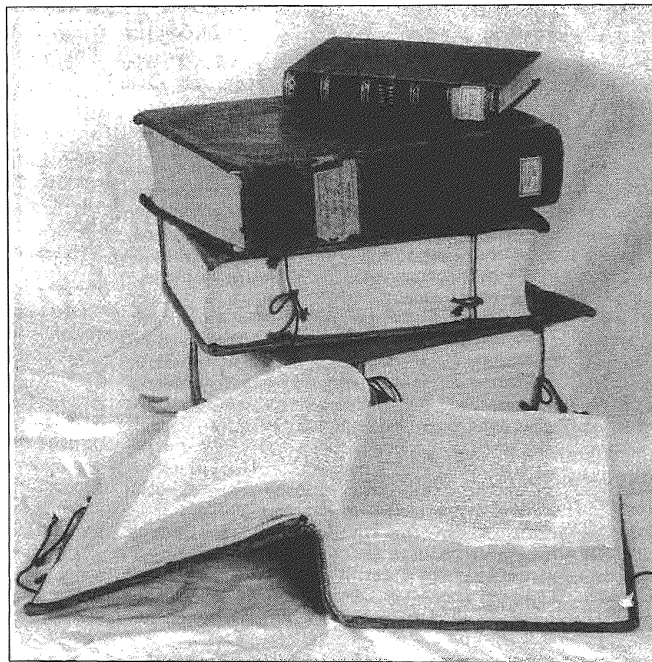
«Η λύση θα ήταν η δημιουργία Ελληνικών Ιδρυμάτων, με τη συνεισφορά επιφανών ομογενών, που θα μπορούσαν να λειτουργήσουν και ως ισχυρό λόμπι, που θα συνομιλεί και με διάφορα πανεπιστήμια. Να λειτουργήσουν ως ένα σώμα που θα φυλάξει ως κόρη οφθαλμού τα συμφέροντα του Ελληνισμού», υπογραμμίζει ο κ. Τσιανίκας.

Τα ελληνικά διδάσκονται σε τρία πανεπιστήμια του Σίνδεϊ, στη Μελβούρνη, όπου έχει επιβιώσει μόνο ένα πρόγραμμα στο Πανεπιστήμιο του Λα Τρομπ, στο Πανεπιστήμιο της Αδελαΐδας, σε ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο της Πέρθης και από το 2004 στο Πανεπιστήμιο του Ντάρουιν, από όπου ξεκίνησε ο καθηγητής Τσιανίκας. Προσπάθειες καταβάλλονται για τη δημιουργία προγράμματος και στη Βρισβάνη.

«Εκτός από τη διδασκαλία των ελληνικών, επιμορφώνουμε στο Πανεπιστήμιο του Ντάρουιν ομογενείς εκπαιδευτικούς, οι οποίοι στελεχώνουν προγράμματα ελληνικών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Η εισαγωγή της ελληνικής σε δημοτικά σχολεία της Βόρειας Επικράτειας της Αυστραλίας επιτεύχθηκε μετά την ισχυρή πίεση της ελληνικής Ομογένειας. Σήμερα, είμαστε ευτυχείς που 1.000 παιδιά μαθαίνουν τα ελληνικά, χάρη στο πρόγραμμα. Αυτό που ζητάμε δεν είναι χρήματα, παρά η υπογραφή ενός μνημονίου συνεργασίας με το υπουργείο Παιδείας της Ελλάδας, που θα υποδηλώνει εμπράκτως το ενδιαφέρον της ελληνικής Πολιτείας για τα προγράμματα αυτά. Ας μην ξεχνάμε ότι η πίεση που ασκείται από τις ασιατικές γλώσσες είναι μεγάλη», επισημιάζει ο κ. Τσιανίκας.

Εδώ και τρία χρόνια εκκρεμεί η δημιουργία ενός Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας και Πολιτισμού στην Αδελαΐδα, για το οποίο έχει υπογραφεί μνημόνιο συνεργασίας μεταξύ της πολιτείας της Ν. Αυστραλίας, του Flinders University και της Ελλάδας. Η δημιουργία του κέντρου αυτού, όπως αναφέρει ο κ. Τσιανίκας, αποσκοπεί στην επιμόρφωση ομογενών εκπαιδευτικών και για τις τρεις βαθμίδες της μέσης εκπαίδευσης. Η τοπική κυβέρνηση, που αναμένει την εκδήλωση ενδιαφέροντος από ελληνικής πλευράς, έχει ήδη προσφέρει το ποσό των 600.000 δολαρίων.

«Αυτό το δώρο, που μας προσφέρεται από την πολιτεία της Ν. Αυστραλίας για την προώθηση της ελληνικής γλώσσας δεν πρέπει να χαθεί. Κάτι πρέπει να γίνει», τονίζει ο κ. Τσιανίκας, ο οποίος ευελπιστεί ότι η νέα ηγεσία του υπουργείου Παιδείας της Ελλάδας θα δρομολογήσει την υλοποίηση του μνημονίου αυτού.

40 χρόνια και μέχρι το 2009 δίδαξε την ελληνική γλώσσα ως επικεφαλής της Έδρας Νεοελληνικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο της Τεργέστης, πέρισσαν οκτώ ολίγοι φοιτητές. Παιδί πολύτεκνης οικογένειας, αναγκάστηκε στα φοιτητικά της χρόνια για εργασία τα καλοκαίρια στο Ιταλικό Ινστιτούτο της Αθήνας, την οποία και αγάπησε από την πρώτη στιγμή.

«Η Ελλάδα είναι για μένα αυτό που δεν ήταν υποχρεωτικό. Ανέκαθεν αγαπούσα τα αρχαία ελληνικά, που διδάχτηκα στο σχολείο, και σ' αυτά ήμουν καλύτερη απ' ό,τι στα λατινικά. Τα ελληνικά σήμερα είναι η δεύτερή μου γλώσσα», μας λέει.

Την περίοδο της χούντας γνώρισε στην Ιταλία και τον μέτεπετα σύζυγό της, Στάθη Λουκά, ο οποίος την προσέγγισε ζητώντας της βοήθεια στη μετάφραση προκηρυξέων. Χρόνια έντονα και μεσά, όπως λέει η κ. Marcheselli, η οποία βρίσκεται πάντα χρόνο να ασχολείται ενεργά και με την ελληνική κοινότητα της Τεργέστης. Σημειώνει την έντονη παρουσία του Ιδρύματος Ελληνικού Πολιτισμού, όπου παραδίδονται μαθήματα ελληνικών, ενώ οργανώνονται μεγάλες εκδηλώσεις, όπως, για παράδειγμα, το αφιέρωμα

Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Ταράς Σεβαστόνκο του Κιέβου.

«Η Έδρα ιδρύθηκε το 1999, σε συνεργασία με μεγάλα ελληνικά πανεπιστήμια, μεταξύ αυτών και το Καποδιστριακό», αναφέρει ο διευθυντής της Αντρί Σαβένκο, προσθέτοντας: «Τα νέα ελληνικά άρχισαν για πρώτη φορά να διδάσκονται στο Πανεπιστήμιο Ταράς Σεβαστόνκο του Κιέβου από τους φιλογερούς φιλέλληνες Μπυλέτσκι και Τσερνεσόβα, μέσα από πειραματικές ομάδες. Στη συνέχεια το Μπυλέτσκι διοργανώσαμε το 2011 μεγάλο συνέδριο με προσκεκλημένους νεοελληνιστές απ' όλη την Ευρώπη».

Στην Έδρα Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Ταράς Σεβαστόνκο φοιτούν σήμερα 60 φοιτητές. Τα ελληνικά διδάσκονται επίσης στο Ινστιτούτο Φιλολογίας ως δεύτερη ξένη γλώσσα και στο Ινστιτούτο Δημοσιογραφίας του Κιέβου, ενώ ήδη έχει ξεκινήσει ο διάλογος για την ένταξη της γλώσσας μας στο Ινστιτούτο Διεθνών Σχέσεων.

Σε όλη την Ουκρανία – εκτός από το Κιέβο – τα νεοελληνικά διδάσκονται στα Πανεπιστήμια της Συμφερούπολης, Ανθρωπιστικών Σπουδών της Μαριούπολης, της Οδησσού, στο Χάρκοφ, την πρώτη